kolmekeſt ſiis aitſid teine teiſt, ſedda ölli tomata, ja lambikenne pölles hommikoni ja anois walget omma korra. Ja te läks wanna Kriſtlibile pähhä ja ka ſüdt amesse; ſeſt mees olli ühhe wanna, armſa ramato ſeeſt öppinud, iggaſt asiaſt ikka waimolikko mötte peäle ſama, ja olgo asſi kuigi alw ehk piſſoke, et ikka ſe mis aialik ja nähtaw, juhhatab meid ilmanäggematta iggawesse peäle. Ja ſellepärraſt mötles temma, ſeſt mis ommaſt lambiſt näggi: „Ei olle usſo walgusſega wiſt teine luggu mitte. Innimenne ükſi, temma on kui ſe waene ükſine lönga ke, mis ei joua ölli tommata; hakkab süddames kül ſuggu pöllema; agga kohhe ta on jälle ärra kustumas. Mittokord kül olled moölnud, ſo usſo lambi kännaste pöllewad? Agga ep olleks teiſel päwal peigmees piddand tullema. Ja ſüta ſedda Jumma:a ſannaſt ehk kuigi paljo, ei tahha tulloke hommikoni mitte pölleda, kunni päwa walgus tulleb. Keigewähhemalt peab kaks ehk kolm neid lönga kesſi kokkowoetama, et ſawad küllalt ölli tommata. Nendaſammoti wötta ſinna ka monne ſöbra enneſe körwa; monned nödrad ühheskous, ſawad ühheks kangeks! Keigewähhemalt ſamenenda ommeti ühheks ſuitſejaks tahhiks, mis armas Jeſand ei kustuta mitte wälja.

Ja nenda moöldes, tulli temma mele, mis Jeſand ütles: „Kus ſa kaks ehk kolm minno nimmel on ühhes kous, ſeäl ollen minna keſt paikas nende ſeas!“ ja ſe ſanna ſatis tet da ſelle mötte peäle: ehk ka Innisteggia tahtis wahheſt ſelleaa teäda meile anda, et meie Jummalatenistus ſiis waſt öiget kaſſo meile ſadab, kui meie hulgakeste ſedda peame, — et ommiti kaks ehk kolm ühheskous peawad ollema, peawad ſüddamed pöllema ja meie Temma liggiollemiſt öiete tundma?

Ja et ſelle jures ei woind ka meletullematta jäda, et niſuggused Jummala kummardamiſsed hulgakeste, ja olgo kül ehk agga monned ſöbrad Jeſanda ſees kous olnud, ikka on takkarägitud ja laimatud, ja iggapiddi pütud kelata, ta ſiis tulletas ſedda käsko omma mele, mis Jumma! Israeli rahwale olli annud, ütteldes: „Kui perret pieſut on ühhe talle tarwis, ſiis peab temma ja ta naber, kes temma maia jures liggi